

det vil være muligt i Udvalget paa visse Omraader at naa et Stykke hen ad denne Vej.

I øvrigt maa man indrømme, at det ærede Medlem Hr. Drachmann fuldt ud forstod den i hvert Tilfælde i een Henseende gunstige Stilling, som han som konservativ Toldlovsordfører har denne Gang fremført den Stilling, konservative Toldlovsordførere har haft ved tidligere Lejligheder. Forsvaret for Protektionismens Velsignelser kunde saa udmærket denne Gang være og var ogsaa det samme, som det har været gennem de sidste 30 Aar, men een Ting havde det ærede Medlem for sig selv, nemlig den dystre Baggrund, som en industriel Krise med stor Arbejdsløshed giver, og som selvfølgelig maa være et taknemmeligt Objekt for den teatraliske Stil, der er det ærede Medlems Specialitet her i Salen. Det Parti, jeg tilhører, undervurderer, som enhver ved, ikke den industrielle Krise og dens økonomiske og sociale Følger, og det er sagt saa ofte af det radikale Partis Ordfører i denne Sag, at en aktiv Regeringspolitik paa dette Omraade aldrig vil kalde forgæves paa det radikale Venstre, men jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Drachmann, ligesom Industrien hidtil, regner forkert, hvis han stadig haaber paa, at Industrikrisen kan blive et Springbræt for en høj permanent Industribeskyttelse her i Landet i det næste Slægtled, en Beskyttelse, som i dette Øjeblik vilde være et upraktisk Vaaben overfor de højst vekslende Krav, der stilles, og som i kommende Tider vilde betyde en mægtig Byrde for alle andre Erhverv.

Jeg nævnte før adskillige Nødvendighedsartikler, for hvilke det foreliggende Toldlovsforslag giver en betydelig forøget Beskyttelse; men som mit Partis Ordfører nævnte forleden, giver Lovforslaget navnlig en betydelig forøget Beskyttelse for Luksusvarer. Rent beskatningsmæssigt set kan der selvfølgelig ingen Betænkeligheder være derved, men man maa erindre, at Frihandlstankegangen her i Landet som andetsteds hidtil ikke blot har været grundet ud fra rent beskatningsmæssige Synspunkter, men tillige ud fra produktionsmæssige Synspunkter. Man har ikke blot været Modstander af Beskyttelse, fordi denne rammer det nødvendige Forbrug, men fordi den under normale Produktionsforhold drager Arbejde og Kapital bort fra andre Erhverv, hvis naturlige Produktivitet er større, og dette Argument gælder selvfølgelig ogsaa overfor en særlig Luksusbeskyttelse. Man kunde maaske

endog anføre, at dette at skabe en særlig Luksusvarebeskyttelse og fremelske en særlig Luksusvareindustri kan indeholde en særlig Fare, som ikke findes ved den almindelige Industri, der frembringer almindelige Nødvendighedsgenstande. Det kan nemlig ikke nægtes, at Luksusforbruget er uhyre følsomt overfor nedadgaaende Tider, og det kan derfor tænkes, at en kunstig fremelsket Luksusvareindustri i Krisetider kan være af en farligere Karakter end den almindelige Industri. Det forekommer mig i hvert Fald, at dette er et af de Omraader, vi bør have Opmærksomheden henvendt paa, og at Udvalget nøje maa overveje, paa hvilke Omraader en stærkt forøget Luksusvarebeskyttelse bør suppleres med indenlandske Afgifter af Produktionen.

Endnu vil jeg gerne nævne Lovforslagets sidste Position „Unævnte Varer“, fra hvilken Position Forslaget jo har fjernet den største Del af de Varer, der for Øjeblikket fortoldes efter denne Position, og tariferet dem under de øvrige Positioner. Det hidtidige Princip i dansk Toldlovgivning har jo været det, at alt, som ikke udtrykkelig er nævnt som toldfrit i Toldloven, beskattes, og findes der en Vare, der ikke er særlig tariferet, saa fortoldes den under Unævnte Varer. Under tidligere Toldlovsdiskussioner har man ofte fra frihandelsvenlig Side fremdraget det unaturlige heri, og jeg vil her rejse det Spørgsmaal, om Tiden nu ikke er inde til, at vi her i Landet kunde gaa over til det modsatte Princip, at alt, som ikke udtrykkelig er nævnt som toldpligtigt i Toldloven, er toldfrit. Det er det naturlige og det rigtige, ogsaa af den Grund, at det dog er højst forkasteligt, at Rigsdagen ved at fastsætte denne Toldsats for Unævnte Varer faktisk lovgiver om noget, som den i dette Øjeblik aldeles ikke kan skønne over, idet ny opdukkende Varer, som fremkommer, og som vi i dette Øjeblik maaske slet ingen Anelse har om, henføres til Varegruppen: Unævnte Varer. Jeg mener afgjort, at der i Toldlovgivningen bør gælde den Regel, at ingen nye Varer, som fremkommer, kan der paalægges Told, forinden Rigsdagen direkte har vedtaget det.

Med Hensyn til dette Toldlovsforslags Overgang fra Vægttold til Værditold vil jeg til Slutning sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Drachmann i Virkeligheden ikke har en god Baggrund for det Angreb, han rettede mod denne Overgang. Man maa jo erindre, at bag det ærede Medlems Angreb